

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 333

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 10 decembrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
586. — Decret privind conferirea Ordinului „Meritul Militar“ unor ofițeri, maiștri militari și subofițeri din Ministerul de Interne	2	la curțile de apel, tribunale, judecătoria, precum și de la parchetele de pe lângă instanțele civile, în ședințele de judecată.....	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 69 din 22 mai 1996	2-4	1.352. — Hotărâre privind transmiterea unor imobile, proprietate publică a statului, în administrarea Serviciului Român de Informații	11
Decizia nr. 113 din 8 octombrie 1996	5-6	1.356. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 984/1996 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor — INCERC București.....	12
★			
Decizia nr. 101 din 30 septembrie 1996	7	1.364. — Hotărâre privind transmiterea în administrare a unor mijloace fixe, precum și modificarea obiectului de activitate al Regiei Autonome „Administrația Portului Constanța“.....	12-13
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.321. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 542/1995 privind reorganizarea Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative.....	8-9	1.365. — Hotărâre privind înființarea Muzeului Carpaților Răsăriteni.....	13-14
1.325. — Hotărâre pentru completarea și modificarea unor prevederi ale Hotărârii Guvernului nr. 782/1993 privind acordarea unor indemnizații lunare tinerilor români aflați la studii în străinătate.....	9-10	1.366. — Hotărâre privind exceptarea de la prevederile Hotărârii Guvernului nr. 150/1996 a bunurilor achiziționate de Universitatea din Oradea.....	14
1.349. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 725/1993 privind stabilirea ținutei vestimentare a magistraților și grefierilor de		1.389. — Hotărâre privind organizarea „Pomului de Crăciun“	15
		1.390. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din municipiul București în administrarea Serviciului Român de Informații	16

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului „Meritul Militar“ unor ofițeri,
maiștri militari și subofițeri din Ministerul de Interne**

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 32 alin. 2 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare,

având în vedere propunerile ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa I pentru 25 de ani vechime în activitate și rezultate meritorii ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa a II-a pentru 20 de ani vechime în activitate și rezultate meritorii ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa a III-a pentru 15 ani vechime în activitate și rezultate meritorii ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1–3*) fac parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 28 noiembrie 1996.
Nr. 586.

*) Anexele nr. 1–3 se publică ulterior.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 69*)**

din 22 mai 1996

Lucian Stângu	— președinte
Antonie Iorgovan	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, invocată din oficiu de Judecătoria Sectorului 1 București, în soluționarea cauzei ce formează obiectul Dosarului nr. 13.010/1994.

Președintele declară ședința deschisă.

La apelul nominal răspunde Ministerul Muncii și Protecției Sociale, pârât, prin consilier juridic Poenaru Ion, lipsă fiind Pascu Ioan, reclamant, și Oficiul de pensii și prevederi sociale Arad, părți legal citate.

Completul respinge cererea reprezentantului Ministerului Muncii și Protecției Sociale de a se acorda un nou termen de judecată, pentru a da posibilitatea celor două Camere ale Parlamentului să-și exprime punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, aflate pe rol, deoarece, dacă acestea ar fi dorit să-și facă cunoscută opinia, ar fi comunicat-o Curții până la data de 22 ianuarie 1996, așa cum li s-a solicitat și cum a procedat Guvernul.

Constatând că dosarul este în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pârâtului.

Ministerul Muncii și Protecției Sociale, prin consilierul juridic delegat, cere respingerea excepției, în esență, pentru următoarele considerente:

— art. 60 din Legea nr. 3/1977 se referă la modalitățile de plată a pensiei, fără a aduce atingere dreptului la pensie;

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 113 din 8 octombrie 1996, publicată la pag. 5.

— art. 25 din Constituție prevede că dreptul la libera circulație, în țară și în străinătate, este garantat și că legea stabilește condițiile exercitării acestui drept; or, art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 nu încalcă dreptul la libera circulație, ci doar stabilește una dintre condițiile de exercitare a acestui drept;

— Codul european de securitate socială conține prevederea suspendării prestațiilor de asigurări sociale atât timp cât cel interesat nu se găsește pe teritoriul părții respective;

— faptul că prin art. 28 din Legea nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor s-a stabilit că plata pensiilor acestora se suspendă în perioada în care au domiciliul în altă țară dovedește că legiuitorul și-a însușit și a legiferat măsura aceasta, ca text neabrogat în temeiul art. 150 din Constituție;

— reclamantului i-a fost respectat dreptul la pensie prin emiterea deciziei de pensionare, iar plata pensiei s-a suspendat în condiții legale;

— între România și S.U.A. nu există instrument juridic bilateral în domeniul asigurărilor sociale și al pensiilor.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției, susținând că, în condițiile în care art. 43 alin. (2) din Constituție prevede că cetățenii au dreptul la pensie și nici un alt text constituțional nu condiționează acest drept de faptul că domiciliază sau nu în România, prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 sunt neconstituționale.

Președintele completului de judecată declară dezbaterile încheiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Sectorului 1 București, pe rolul căreia se află Dosarul nr.13.010/1994, prin Încheierea din 11 octombrie 1995, a sesizat din oficiu Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială.

În motivarea punctului său de vedere, instanța arată că, față de prevederile art. 43 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „cetățenii au dreptul la pensie”, fără a se distinge dacă aceștia au sau nu domiciliul în România, dispoziția art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977, conform căreia plata pensiei și a celorlalte drepturi aferente se suspendă pe timpul cât pensionarul are domiciliul stabilit pe teritoriul altei țări, apare ca fiind contrară Constituției.

Or, în speță, pensionarul reclamant, Pascu Ioan, este stabilit în Statele Unite ale Americii.

În vederea soluționării cauzei s-au solicitat, în baza art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, punctele de vedere ale Senatului, Camerei Deputaților și Guvernului.

La dosar s-a primit doar punctul de vedere al Guvernului, care consideră că excepția este neîntemeiată. Se susține că dreptul la pensie a fost respectat, prin emiterea deciziei de pensionare, însă că „aspectul plății efective” în valută, la domiciliul beneficiarului, nu poate fi satisfăcut în lipsa unui tratat de asistență socială cu S.U.A.

Se menționează că, potrivit practicii constante a Curții Constituționale, controlul constituționalității unei legi anterioare Constituției nu poate duce la declararea ca neconstituțională a acelei legi, ci doar la constatarea abrogării sale în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție.

La dosar a fost depusă o petiție formulată de avocata reclamantului, prin care aceasta solicită restituirea de îndată a dosarului către Judecătoria Sectorului 1, deoarece reclamantul nu a ridicat nici o excepție de neconstituționalitate care să atragă competența Curții Constituționale, el

invocând doar neconstituționalitatea art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977, pentru ca problema să fie soluționată de instanța de fond.

Se arată că reclamantul nu-și însușește această excepție, care are un caracter șicanatoriu.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză, concluziile părâtului și ale procurorului, precum și dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Susținerea că, datorită faptului că legea în discuție este preconstituțională, constatarea abrogării acesteia ca fiind neconformă cu Constituția este de competența instanței ordinare, iar nu a Curții Constituționale, este neîntemeiată.

Potrivit practicii constante a Curții Constituționale, aceasta este competentă să soluționeze astfel de cazuri, când raporturile juridice în litigiu au fost stabilite după intrarea în vigoare a Constituției. De altfel, conform art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este singura în drept să hotărască asupra competenței sale, potrivit art. 144 din Constituție.

Aceasta nu înseamnă, desigur, că instanțele ordinare nu trebuie să verifice dacă legea pe care urmează să o aplice este în vigoare sau nu, deci dacă ea este conformă Constituției. Dacă însă acestea nu s-au pronunțat asupra problemei sau au considerat că textul vizat nu contrazice Constituția și s-au pronunțat asupra problemei, sau cauza a ajuns în fața Curții Constituționale, s-a reținut în mod constant că nu s-ar putea ca aceasta să trimită dosarul înapoi nesoluționat. În cauza de față este de reținut că însăși instanța a ridicat, din oficiu, excepția și a trimis dosarul Curții Constituționale.

În ceea ce privește cererea de a se restitui dosarul instanței ordinare, deoarece reclamantul nu a invocat nici o excepție de neconstituționalitate, este de reținut că excepția a fost ridicată de instanță din oficiu, iar Curtea Constituțională a fost sesizată de această instanță, prin încheiere, în temeiul art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992. Reclamantul nu are, în aceste condiții, dreptul de a solicita restituirea dosarului, Curtea fiind legal investită.

Cu privire la fondul cauzei, excepția este întemeiată.

Potrivit art. 43 alin. (2) din Constituția României, cetățenii au dreptul la pensie. Nici un text constituțional nu condiționează acest drept de faptul că titularul domiciliază sau nu în România.

Față de această împrejurare, prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3 din 3 iunie 1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, potrivit cărora plata pensiei și a celorlalte drepturi aferente se suspendă pe timpul cât pensionarul are domiciliul stabilit pe teritoriul altei țări, contravin vădit textului constituțional menționat.

Textul legal în discuție este, de asemenea, în contradicție și cu prevederile art. 7 din legea fundamentală, potrivit cărora statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sunt.

Sunt, de asemenea, încălcate prevederile art. 25 din Constituție privitoare la libera circulație, care, în alin. (2), proclamă că fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a emigra și de a reveni în țară.

Este, în sfârșit, nesocotit și principiul, prevăzut la art. 16 din Constituție, al egalității cetățenilor români în fața legii.

Nu se poate pune nici problema că dreptul la pensie ar fi restrâns, prin textul amintit, în sensul în care art. 49 din

Constituție prevede posibilitatea restrângerii anumitor drepturi.

Potrivit textului constituțional amintit, exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns prin lege, însă numai dacă aceasta se impune pentru apărarea siguranței naționale, a ordinii, sănătății ori moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor, desfășurarea instrucției penale, prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav, ceea ce, evident, nu este cazul în speță.

Curtea Constituțională s-a pronunțat, prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, cu privire la constituționalitatea unor prevederi ale Legii pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 177 din 8 august 1995, într-o problemă asemănătoare, considerând că este neconstituțional textul legal prin care se stabilea că cetățenii români domiciliați în străinătate nu beneficiau de prevederile acesteia decât dacă își stabileau domiciliul în țară într-un anumit termen. S-a reținut că o astfel de dispoziție încalcă prevederile art. 16 din Constituție, care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, precum și pe cele ale art. 25 din legea fundamentală, care asigură fiecărui cetățean dreptul la libera circulație.

„Condiționarea, prin lege, a acordării reparației pentru locuințele trecute în proprietatea statului de obligația de a domicilia în țară, reprezintă fără îndoială” — se arată în această decizie — „o măsură care înfrânge egalitatea cetățenilor, statornicind, în detrimentul celor ce domiciliază în străinătate, o discriminare inacceptabilă în lumina art. 16 din Constituție. O asemenea condiție poate apărea, în prezența textelor constituționale, ca o veritabilă sancțiune pentru cei care nu au domiciliul în țară. Nu se poate considera, pe de altă parte, nici că faptul de a domicilia în străinătate ar fi, practic, incompatibil cu dreptul de a primi despăgubirile prevăzute de lege.”

Acest punct de vedere a fost însușit de Parlamentul României, textul discriminatoriu fiind eliminat din lege.

Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a statuat, la rândul său, prin Decizia nr. 41 din 17 ianuarie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 1.473/1995, în același sens: „Or”, se arată în această decizie, „art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 conține o evidentă discriminare, privându-l de drepturi câștigate prin muncă și contribuție de o viață pe cetățeanul român care dorește să-și stabilească domiciliul în altă țară și, în același timp, aduce atingere drepturilor fundamentale ce se referă la pensie și la libera circulație, fără a exista vreunul dintre

cazurile limitativ prevăzute în art. 49 din Constituție, în care exercițiul unor drepturi poate fi restrâns.

Rezultând că dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 contravin prevederilor constituționale sus-menționate și, pe cale de consecință, sunt abrogate în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, se apreciază ca nefondată critica prin care reclamanta susține că sunt încă în vigoare textele de lege în temeiul cărora a suspendat plata pensiei reclamantului”.

În punctul său de vedere, Guvernul consideră că pensia nu poate fi plătită, deoarece între România și S.U.A. nu există un acord de reciprocitate cu privire la plata pensiilor.

Acordul de reciprocitate nu este decât un mijloc de realizare a obligației constituționale și legale de plată a pensiei. Inexistența unui atare acord nu poate reprezenta un motiv pentru negarea dreptului la pensie, stabilit de Constituție, sau pentru îngrădirea lui. Desigur, inexistența unui astfel de acord face, pentru moment, imposibilă expedierea pensiei în valută în S.U.A. Aceasta nu înseamnă că petiționarul poate fi lipsit de plata pensiei în valută națională, eventual prin depunerea ei într-un cont.

S-ar mai putea ridica problema că dreptul la pensie a fost satisfăcut prin emiterea deciziei de pensionare — plata pensiei fiind doar suspendată, iar nu anulată.

O astfel de interpretare ar încălca flagrant dispozițiile art. 43 alin. (2) din Constituție, deoarece textul constituțional trebuie înțeles ca impunând plata efectivă a pensiei. Lipsite de efectivitate, drepturile constituționale nu pot caracteriza decât o constituție demagogică, inadmisibilă într-un stat de drept.

Faptul că în Codul european de securitate socială există o prevedere privind suspendarea prestațiilor de asigurări sociale cât timp beneficiarul acestora nu se află pe teritoriul prestatorului nu poate constitui un argument în susținerea constituționalității art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977, în speță fiind vorba de o reglementare internațională defavorabilă din punct de vedere al respectării drepturilor și libertăților cetățenești, ce concordă cu un text susceptibil de a fi eliminat din legislația internă pe motivul încălcării dreptului constituțional la pensie.

De asemenea, faptul că legiuitorul a prevăzut într-o lege postconstituțională (art. 28 din Legea nr. 80/1992) măsura suspendării plății pensiei în perioada cât titularul dreptului are stabilit domiciliul în străinătate, ca și în Legea nr. 3/1977, nu poate conduce la concluzia că textul art. 60 alin. (1) lit. b) este constituțional, asupra acestui lucru urmând ca instanța să se pronunțe.

Față de toate aceste considerente, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate invocată din oficiu de Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 13.010/1994 și constată că dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 22 mai 1996.

PREȘEDINTE,
dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 113

din 8 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale împotriva Deciziei nr. 69 din 22 mai 1996, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială și a constatat că dispozițiile acestuia sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 1 octombrie 1996, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 8 octombrie 1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 69 din 22 mai 1996, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977, invocată din oficiu de Judecătoria Sectorului 1 București, și a constatat că dispozițiile acestuia sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție.

Legea nr. 3/1977, prin art. 60 alin. (1) lit. b), statuează că plata pensiei și a celorlalte drepturi aferente se suspendă pe timpul cât pensionarul are domiciliul stabilit pe teritoriul altei țări.

Excepția a fost ridicată pe motivul că, față de prevederile art. 43 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „cetățenii au dreptul la pensie” fără a se distinge dacă aceștia au sau nu domiciliul în România, dispoziția art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 apare ca fiind contrară Constituției.

Prin Decizia nr. 69 din 22 mai 1996, Curtea a reținut că nici un text constituțional nu condiționează dreptul la pensie de faptul că titularul acestuia domiciliază sau nu în România și, pe cale de consecință, că prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 contravin prevederilor art. 43 alin. (2) din Constituție, care statuează dreptul cetățenilor la pensie, ale art. 7, potrivit căruia statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării, ale art. 25 alin. (2), privind libera circulație, fiecărui cetățean fiindu-i asigurat dreptul de a emigra și de a reveni în țară, cât și ale art. 16 din legea fundamentală, care consacră principiul egalității cetățenilor români în fața legii.

Împotriva deciziei a declarat recurs Ministerul Muncii și Protecției Sociale, arătând, în esență, următoarele:

a) Dreptul la liberă circulație, garantat prin dispozițiile art. 25 din Constituție, nu este încălcat prin prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977, „care nu fac decât să stabilească una dintre condițiile de exercitare a dreptului”.

b) Prevederile art. 60 din Legea nr. 3/1977 se referă la modalitățile de plată a pensiei, când titularul acesteia se află în anumite situații, fără a aduce atingere dreptului la pensie, care, de altfel, este imprescriptibil. Pe perioada cât titularul pensiei se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 60 din Legea nr. 3/1977 se suspendă plata pensiei, dar, o dată cu încetarea cauzei care a determinat suspendarea, plata pensiei se reia.

c) Între România și S.U.A. nu există încheiat un instrument juridic bilateral în domeniul asigurărilor sociale și al pensiilor, care să permită achitarea drepturilor de pensie pe teritoriul acestei țări, iar Codul european de securitate socială prevede suspendarea prestațiilor de asigurări sociale cât timp beneficiarul nu se află pe teritoriul prestatorului.

d) Legea în discuție fiind preconstituțională, constatarea abrogării acesteia este de competența instanței ordinare.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, precum și dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Prin motivele de recurs sunt reiterate argumentele formulate de Ministerul Muncii și Protecției Sociale cu prilejul dezbaterii în fond a excepției de neconstituționalitate, având ca obiect prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977.

Recursul este neîntemeiat pentru următoarele considerente:

Instanța de fond, potrivit practicii constante a Curții Constituționale, a reținut corect că este competentă să constate abrogarea unei legi sau a unei dispoziții dintr-o lege, atunci când raporturile juridice în litigiu au fost stabilite după intrarea în vigoare a Constituției, iar instanța ordinară nu a constatat ea însăși abrogarea. Soluția este întemeiată, întrucât, prin neconstatarea abrogării de către instanța ordinară a unei legi sau a unei dispoziții dintr-o lege, stăruie un conflict de constituționalitate, iar rezolvarea acestuia aparține în exclusivitate competenței Curții Constituționale.

În legătură cu temeiurile de fond invocate, este de reținut că, potrivit art. 43 alin. (2) din Constituția României, cetățenii au dreptul la pensie. Acest drept nu este condiționat de faptul că titularul pensiei domiciliază sau nu în

România. Or, prin prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977 s-a stabilit că plata pensiei și a celorlalte drepturi aferente se suspendă pe timpul cât pensionarul are domiciliul stabilit pe teritoriul altei țări. Această prevedere preconstituțională trebuie considerată ca fiind în contradicție cu prevederile art. 43 alin. (2) din Constituție. Întrucât legea fundamentală nu condiționează plata pensiei și a celorlalte drepturi aferente de criteriul domiciliului titularului acestora, legea specială nu poate păstra sau introduce un asemenea criteriu. Pe de altă parte, obligarea titularului de a-și păstra domiciliul pe teritoriul statului român, pentru a putea beneficia de plata pensiei și a celorlalte drepturi aferente, ar însemna îngrădirea dreptului acestuia de a-și stabili domiciliul sau reședința în străinătate, drept consacrat prin dispozițiile art. 25 alin. (2) din Constituție.

Inexistența unui acord de reciprocitate între România și statul pe teritoriul căruia beneficiarul pensiei și-a stabilit domiciliul sau reședința nu poate constitui un motiv pentru suspendarea plății pensiei și, astfel, a dreptului la pensie. Printr-un astfel de acord s-ar stabili doar modalitatea de plată a pensiei, nu însuși dreptul la pensie.

Este adevărat că, în sensul art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977, pe timpul cât pensionarul are domiciliul pe teritoriul altei țări, plata pensiei doar se suspendă, dreptul la pensie nefiind anulat. Dar, potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (2) din Constituție, dreptul la pensie presupune plata efectivă a pensiei. Efectivitatea pensiei este însăși dovada existenței dreptului la pensie, este forma de realizare a acestui drept.

În Codul european de securitate socială s-a prevăzut suspendarea prestațiilor de asigurări sociale cât timp beneficiarul acestora nu se află pe teritoriul prestatorului.

Potrivit art. 20 din Constituție, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, iar dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale

omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.

Pe baza dispozițiilor art. 20 din Constituție nu s-ar putea însă spune că prevederile Codului european de securitate socială au pur și simplu preeminență față de prevederile art. 43 alin. (2) din Constituția României, care garantează cetățenilor dreptul la pensie și, implicit, la plata acesteia, indiferent de locul unde și-au stabilit domiciliul. În raport cu circumstanțele legale și concrete, dispozițiile art. 20 din Constituție nu numai că nu interzic, ci chiar reclamă prioritatea normelor interne, naționale, față de cele internaționale, ori de câte ori normele interne asigură o protecție mai largă și mai eficace a drepturilor și libertăților cetățenilor. În acest sens pot fi invocate și prevederile art. 60 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „Nici o dispoziție din prezenta convenție nu va fi interpretată ca limitând sau aducând atingere drepturilor și libertăților fundamentale care puteau fi recunoscute în conformitate cu legile oricărei părți contractante sau oricărei alte convenții la care această parte contractantă este parte“. Principiul enunțat prin prevederile art. 60 din convenție este de aplicare generală și în strictă concordanță cu *ratio legis* a Constituției.

În susținerea celor de mai sus, este de remarcat, astfel cum și instanța de fond a făcut-o, poziția Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ, care, prin Decizia nr. 41 din 17 ianuarie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 1.473/1995, a constatat abrogarea art. 60 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/1977, în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, întrucât „conține o evidentă discriminare, privându-l de drepturi câștigate prin muncă și contribuție de o viață pe cetățeanul român care dorește să-și stabilească domiciliul în altă țară, și, în același timp, aduce atingere drepturilor fundamentale ce se referă la pensie și la libera circulație, fără a exista vreunul din cazurile limitative prevăzute în art. 49 din Constituție, în care exercițiul unor drepturi poate fi restrâns“.

Față de considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 1, ale art. 3, ale art. 13 alin. (1) lit. A. c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 69 din 22 mai 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 8 octombrie 1996.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 101*)

din 30 septembrie 1996

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florentina Geangu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 4.204/1995, Judecătoria Petroșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 444/1953 cu privire la transmiterea unor terenuri agricole — rezerve de stat — în folosință veșnică, unor gospodării agricole colective și în proprietatea unor țărani muncitori cu pământ puțin și familii numeroase, precum și a H.C.M. nr. 352/1953 și a H.C.M. nr. 308/1953, invocată de pârâta Grozescu Olimpia.

Exprimându-și opinia, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Judecătoria Petroșani apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În baza art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În punctul său de vedere, Guvernul, în esență, consideră că excepția este vădit nefondată, dat fiind că actele normative atacate ca neconstituționale au avut o aplicare temporară și au produs efecte imediat după adoptarea lor, astfel încât în prezent nu se mai poate susține că ele sunt în vigoare. Totodată, se apreciază că, și în ipoteza în care actele normative respective au avut un caracter abuziv, ele nu pot fi înlăturate pe calea excepției de neconstituționalitate, iar repararea daunelor produse prin aplicarea acelor acte se reglementează prin lege, astfel cum precizează art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

Camera Deputaților și Senatul nu și-au exprimat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul judecătorului-raportor, actele normative atacate ca neconstituționale, prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 23 alin. (1) și ale art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Decretul nr. 444/1953 are ca obiect de reglementare autorizarea fostului Consiliu de Miniștri de a transmite terenuri agricole din rezervele statului în folosință veșnică a

Pentru considerentele expuse, excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 444/1953, precum și a H.C.M. nr. 352/1953 și a H.C.M. nr. 308/1953 urmează a fi respinsă ca vădit nefondată.

În consecință, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 444/1953, precum și a H.C.M. nr. 352/1953 și a H.C.M. nr. 308/1953, invocată de Grozescu Olimpia în Dosarul nr. 4.204/1995 al Judecătoriei Petroșani. Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

*) Definitivă prin nerecurare.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 542/1995
privind reorganizarea Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative****Guvernul României hotărăște :**

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 542 din 21 iulie 1995 privind reorganizarea Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 31 iulie 1995, așa cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 814/1995, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se completează cu alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Categoriile de personal care vor participa la perfecționarea profesională și/sau specializarea prin Centrul de Perfecționare a Funcționarilor Publici din Administrația Centrală și Locală sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(5) Trimiterea periodică a personalului prevăzut în anexa nr. 3 la cursurile de perfecționare și/sau specializare este obligatorie și se efectuează pe baza propunerilor făcute de ministere, alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, prefecturi, consilii locale și județene, după caz, care vor prevedea în bugetele lor sumele necesare pentru participarea la cursurile de perfecționare și/sau specializare, inclusiv pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute la art. 14 alin. (2) din prezenta hotărâre.“

2. Articolul 5 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Perfecționarea profesională a reprezentanților aleși și a funcționarilor din administrația publică locală se realizează periodic în centrele teritoriale, organizate în municipiile București, Iași, Cluj-Napoca, Sibiu, Craiova și Călărași.“

3. Articolul 5 se completează, după alineatul (1), cu alineatul (1¹), care va avea următorul cuprins:

„(1¹) Anexa nr. 1 se completează în mod corespunzător.“

4. Articolul 5 alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Autoritățile administrației publice locale vor prevedea anual, în bugete, sumele necesare pentru participarea la cursurile de formare, specializare și/sau perfecționare profesională a funcționarilor din administrația publică locală,

precum și a reprezentanților aleși, inclusiv pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute la art. 14 alin. (2), cu excepția drepturilor salariale ale reprezentanților aleși, care se vor acorda potrivit prevederilor art. 14 alin. (3).“

5. Articolul 10 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Autoritățile administrației publice locale din municipiile: București, Iași, Cluj-Napoca, Sibiu, Craiova și Călărași vor sprijini organizarea și funcționarea instituțiilor prevăzute la art. 5 alin. (1), prin asigurarea spațiilor și a dotărilor necesare.“

6. Articolul 14 se completează, după alineatul (2), cu alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Reprezentanții aleși vor frecventa cursurile de perfecționare și/sau specializare, cu acordul unităților la care au funcția de bază, care urmează să le plătească drepturile salariale convenite acestora pe perioada respectivă.“

7. Articolul 14 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele prevăzute la alin. (2) și (2¹), care încalcă obligația de a frecventa cursurile de perfecționare și/sau specializare sau de a promova examenele la termenele stabilite, vor restitui sumele încasate pe perioada respectivă și vor suporta toate cheltuielile efectuate cu școlarizarea.“

8. Articolul 16 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.“

Art. II. — Anexa la prezenta hotărâre devine anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 542/1995.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 542/1995 privind reorganizarea Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, dându-se articolelor și alineatelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul învățământului,

Liviu Maior

Secretar de stat,

Șeful Departamentului

pentru Administrație Publică Locală,

Octav Cozmâncă

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

ANEXĂ

(Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 542/1995)

PERSONALUL

din administrația publică centrală și locală, care participă la programele de perfecționare și/sau specializare profesională, organizate la Școala Națională de Studii Politice și Administrative prin Centrul de Perfecționare a Funcționarilor Publici din Administrația Centrală și Locală

- a) prefectii și subprefecții;
- b) directorii generali, directorii, adjuncții acestora din ministere și din celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice, precum și consilierii miniștrilor;
- c) șefii de servicii și de birouri din ministere și din celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice;
- d) șefii serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și celorlalte organe centrale de specialitate ale administrației publice și adjuncții acestora;
- e) directorii generali ai prefecturilor și celelalte categorii de personal din aparatul tehnic de specialitate al prefecturilor;
- f) secretarii consiliilor județene și cei ai consiliilor locale municipale și orășenești;
- g) personalul care exercită atribuțiile statului în domeniile stării civile, autorității tutelare și ocrotirii minorilor;
- h) alte categorii de funcționari publici, la solicitarea beneficiarilor, în limita posibilităților de instruire.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

pentru completarea și modificarea unor prevederi ale Hotărârii Guvernului nr. 782/1993 privind acordarea unor indemnizații lunare tinerilor români aflați la studii în străinătate

Guvernul României hotărăște:

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 782/1993 privind acordarea unor indemnizații lunare tinerilor români aflați la studii în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 26 ianuarie 1994, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Tinerilor români trimiși în străinătate la studii complete sau parțiale, doctorat sau stagii de specializare de minimum 3 luni, ca bursieri ai statelor în care studiază, selecționați prin Ministerul Învățământului sau Ministerul

Afacerilor Externe, în baza unor documente de colaborare bilaterală — acorduri, programe, înțelegeri, protocoale — sau a unor oferte unilaterale, li se acordă, în completarea bursei, o indemnizație lunară în dolari S.U.A. Quantumul indemnizației este prevăzut în anexa la prezenta hotărâre.“

2. — Anexa la hotărâre se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 782/1993, cu completările și modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru învățământului,
Liviu Maior

Ministru de stat, ministru afacerilor externe,
Teodor Viorel Meleşcanu

Ministru de stat, ministru finanțelor,
Florin Georgescu

C U A N T U M U L

indemnizațiilor lunare în valută care se acordă tinerilor români aflați la studii în străinătate

1. Indemnizație de 200 dolari S.U.A lunar/persoană pentru tinerii români aflați la studii în următoarele țări: Armenia, Federația Rusă, Ucraina, Republica Belarus, Republica Populară Chineză, Mongolia, Maroc, Algeria, Pakistan.

2. Indemnizație de 150 dolari S.U.A lunar/persoană pentru tinerii aflați la studii în următoarele țări: Polonia, Iran, Republica Coreea, India, Vietnam, Thailanda, Kuwait, Iordania, Albania, Bulgaria, Tunisia, Turcia, Siria și Egipt.

3. Indemnizație de 100 dolari S.U.A lunar/persoană pentru tinerii români aflați la studii în următoarele țări: Republica Cehă, Republica Slovacă, Ungaria, Republica Federală Iugoslavia, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Slovenia, Croația.

NOTĂ:

Comisioanele și spezele bancare ocazionate de transferul sumelor în străinătate se suportă de către Ministerul Învățământului.

De asemenea, Ministerul Învățământului suportă cheltuielile de transport din capitala țării la locul de studii și retur, o singură dată în anul de învățământ, în situația în care, potrivit documentelor încheiate, acestea nu se asigură de către partea primitoare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 725/1993
privind stabilirea ținutei vestimentare a magistraților și grefierilor de la curțile de apel, tribunale,
judecătoria, precum și de la parchetele de pe lângă instanțele civile, în ședințele de judecată**

Guvernul României hotărăște:

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 725 din 18 decembrie 1993 privind stabilirea ținutei vestimentare a magistraților și grefierilor de la curțile de apel, tribunale, judecătoria, precum și de la parchetele de pe lângă instanțele civile, în ședințele de judecată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 29 decembrie 1993, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul hotărârii se completează și va avea următorul cuprins:

„Hotărâre privind stabilirea ținutei vestimentare a magistraților și grefierilor de la curțile de apel, tribunale, judecătoria, de la parchetele de pe lângă instanțele civile, precum și a grefierilor civili de la instanțele militare, în ședințele de judecată“

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — În ședințele de judecată, judecătoria și grefierii de la curțile de apel, tribunale și judecătoria, precum și procurorii de la parchetele de pe lângă instanțele civile au obligația de a purta ținuta vestimentară stabilită prin prezenta hotărâre.“

3. Articolul 2 se modifică și se completează, având următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Ținuta vestimentară pentru judecătoria, procurorii și grefierii de la instanțele civile se compune din: robă, bavetă și insignă.

(2) Grefierii civili de la instanțele militare vor purta uniformă militară fără grade militare.“

4. Articolul 7 se modifică și se completează, având următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Durata de folosință normată a componentelor ținutei vestimentare pentru judecătoria, procurorii și grefierii de la instanțele civile este:

- pentru robă — 5 ani;
- pentru bavetă — 2 ani;
- pentru insignă — nelimitată.

(2) Ministerul Apărării Naționale va elabora normativele de echipare a grefierilor civili de la instanțele militare.“

5. La articolul 8, după alineatul (2) se introduce alineatul (3), având următorul cuprins:

„(3) Ținuta vestimentară a grefierilor civili de la instanțele militare se asigură în mod gratuit din bugetul Ministerului Apărării Naționale.“

6. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Cheltuielile determinate de aplicarea prevederilor prezentei hotărâri se asigură din bugetele aprobate pentru Ministerul Justiției, Ministerul Public și Ministerul Apărării Naționale, după caz.“

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 725/1993, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta hotărâre, se va publica în Monitorul Oficial al României.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Ion Predescu

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

Ministrul apărării naționale,

Gheorghe Tinca

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind transmiterea unor imobile,
proprietate publică a statului,
în administrarea Serviciului Român de Informații

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilelor, proprietate publică a statului, cu bunurile, anexele și terenurile aferente, identificate potrivit anexei care face parte din prezenta hotărâre, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Serviciului Român de Informații.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părți în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Secretariatul General al Guvernului
Mihai Unghianu
 p. Directorul Serviciului Român
 de Informații,
Ion Popescu
 Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 27 noiembrie 1996.
 Nr. 1.352.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilelor ce se transmit în administrarea Serviciului Român de Informații

Denumirea imobilului și adresa	Persoana juridică		Caracteristici
	de la care se transmit imobilele	la care se transmit imobilele	
<u>Garaj</u> Municipiul București, str. Principatele Unite nr. 20, sectorul 4	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Serviciul Român de Informații	<ul style="list-style-type: none"> • Suprafața construită: 289,88 m² • Suprafața desfășurată: 373,18 m² • Suprafața terenului: 289,88 m²
<u>Depozit</u> Municipiul București, str. Valeriu Braniște nr. 56, bl. 5, sc. B, parter, sectorul 3	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului și Protocolului de Stat”	Serviciul Român de Informații	<ul style="list-style-type: none"> • Suprafața construită: 210 m² • Suprafața desfășurată: 210 m² • Suprafața terenului: — cotă-parte indiviză

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 984/1996
privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții
și Economia Construcțiilor — INCERC București**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Articolul 8 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 984/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 18 octombrie 1996, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Consiliul de administrație stabilește relațiile dintre subunitățile aflate în structura institutului, precum și relațiile acestora cu terții și le poate acorda împuterniciri de reprezentare în numele institutului.“

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul cercetării și tehnologiei,
Doru Dumitru Palade
Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Marin Cristea

București, 27 noiembrie 1996.
Nr. 1.356.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea în administrare a unor mijloace fixe,
precum și modificarea obiectului de activitate al Regiei Autonome
„Administrația Portului Constanța“**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea în administrare a mijloacelor fixe prevăzute în anexele nr. 1–4 la prezenta hotărâre, după cum urmează:

a) Regia Autonomă „Administrația Portului Constanța“ va transmite: la Regia Autonomă „Apă-Canal“ Constanța, mijloacele fixe prevăzute în anexa nr. 1 pct. 1; la Consiliul Local al Orașului Eforie, mijloacele fixe prevăzute în anexa nr. 1 pct. 2–13; la Consiliul Local al Municipiului Mangalia, mijloacele fixe prevăzute în anexa nr. 1 pct. 14 și 15, și la Consiliul Local al Municipiului Constanța, mijloacele fixe prevăzute în anexa nr. 2.

b) Regia Autonomă „Administrația Portului Constanța“ va prelua: de la Grupul de Intervenții și Salvare Navală Constanța, mijloacele fixe prevăzute în anexa nr. 3; de la Regia Autonomă „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“, mijloacele fixe prevăzute în anexa nr. 4 pct. 1, și de la Societatea Comercială „Servicii și Construcții Maritime“ — S.A. Constanța, mijloacele fixe prevăzute în anexa nr. 4 pct. 2.

Art. 2. — Patrimoniul și capitalul social al unităților menționate la art. 1 se modifică corespunzător.

Art. 3. — Predarea-preluarea mijloacelor fixe prevăzute în anexele nr. 1–4 se va face pe baza proceselor-verbale de predare/preluare încheiate între părți, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Obiectul de activitate al Regiei Autonome „Administrația Portului Constanța“ se completează cu activitatea de prevenire și stingere a incendiilor la navele și instalațiile plutitoare aflate în porturile administrate de Regia Autonomă „Administrația Portului Constanța“ prin preluarea de la Grupul de Intervenții și Salvare Navală Constanța a acestei activități.

Art. 5. — Prevederile referitoare la obiectul de activitate din: anexa nr. 1 (pct. 1), anexa nr. 2 a) (cap. II și art. 4 pct. 4.23 care se introduce) din Hotărârea Guvernului nr. 19/1991 se completează cu „prevenirea și stingerea incendiilor la navele și instalațiile aflate în porturile Constanța, Midia, Mangalia și Tomis“.

Art. 6. — Salariații care trec de la Grupul de Intervenții și Salvare Navală Constanța la Regia Autonomă „Administrația Portului Constanța” se consideră transferați și vor beneficia de prevederile contractului colectiv de muncă al regiei autonome.

Art. 7. — Pentru acoperirea cheltuielilor rezultate din preluarea activității de prevenire și stingere a incendiilor la navele și instalațiile plutitoare aflate în porturi, Regia Autonomă „Administrația Portului Constanța” va include

costurile respective în tariful minimal de port, cu modificarea legală a acestui tarif.

Art. 8. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, persoanele juridice prevăzute la art. 1 vor prezenta spre aprobare organelor abilitate bugetele de venituri și cheltuieli modificate, cu influențele rezultate prin aplicarea prezentei hotărâri.

Art. 9. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre și se comunică unităților interesate.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Aurel Novac
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 27 noiembrie 1996.
Nr. 1.364.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea Muzeului Carpaților Răsăriteni

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se înființează Muzeul Carpaților Răsăriteni, instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Culturii, având sediul în spații din clădirea Centrului de Cultură „Arcuș”, județul Covasna.

Art. 2. — Muzeul Carpaților Răsăriteni va funcționa cu secții de „istorie”, „etnografie” și „artă românească”, urmând să-și organizeze filiale teritoriale de profil condiționat de existența materială a exponatelor.

Art. 3. — (1) Patrimoniul Muzeului Carpaților Răsăriteni se constituie ca urmare a preluării, prin transfer, custodie, donații sau achiziții, a unor bunuri culturale care reprezintă mărturii ale preistoriei și civilizației daco-romane și românești, de la Muzeul Național Secuiesc din Sfântu Gheorghe, județul Covasna, Muzeul Secuiesc al Ciucului din Miercurea-Ciuc, județul Harghita, Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei din Cluj-Napoca, județul Cluj, muzeele județene Brașov, Bistrița-Năsăud, Mureș, de la alte instituții de cultură din țară, precum și prin înregistrarea bunurilor culturale rezultate din cercetările științifice de profil.

(2) Predarea-preluarea exponatelor se face pe bază de protocol încheiat între părți.

Art. 4. — Muzeul Carpaților Răsăriteni este condus de un director numit prin ordin al ministrului culturii.

Art. 5. — (1) Muzeul Carpaților Răsăriteni va funcționa cu un număr maxim de 16 posturi, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat Ministerului Culturii pentru instituțiile publice finanțate din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat.

Salarizarea personalului se asigură potrivit reglementărilor în vigoare pentru instituțiile publice de profil.

(2) Structura organizatorică, statul de funcții și regulamentul de organizare și funcționare ale muzeului se aprobă prin ordin al ministrului culturii.

Art. 6. — Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Muzeului Carpaților Răsăriteni se asigură din venituri extrabugetare și din alocații acordate de la bugetul de stat potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 9/1996, aprobată prin Legea nr. 86/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 17 iulie 1996.

Art. 7. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 642/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 30 august 1995, se modifică și se completează astfel:

— La capitolul II, cuvântul „subvenții” se înlocuiește cu cuvântul „alocații” și se introduce o nouă poziție cu următorul cuprins:

„24. Muzeul Carpaților Răsăriteni — Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat“

Art. 8. — Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 1997.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Grigore Zanc
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 27 noiembrie 1996.
Nr. 1.365.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind exceptarea de la prevederile Hotărârii Guvernului nr. 150/1996 a bunurilor achiziționate de Universitatea din Oradea

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se exceptează de la prevederile art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 150/1996 privind păstrarea bunurilor sub supraveghere vamală pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de introducere în țară, până la data de 31 decembrie 1996, bunurile achiziționate de Universitatea din Oradea, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul învățământului,
Liviu Maior
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 27 noiembrie 1996.
Nr. 1.366.

ANEXĂ

LISTA bunurilor achiziționate de Universitatea din Oradea, în configurații complete

Nr. crt.	Denumirea bunurilor achiziționate	Cantitatea
1.	Calculator AS BRAVO MS 100 MHz PENTIUM	1 buc.
2.	Calculator AS BRAVO MS 90 MHz PENTIUM	1 buc.
3.	Imprimantă HP DESK JET 600 C	1 buc.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind organizarea „Pomului de Crăciun“

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Cu ocazia sărbătorilor de Crăciun și a Anului Nou se acordă daruri copiilor orfani, abandonati și handicapați din unitățile de învățământ, de sănătate și de asistență socială, precum și asistaților din căminele de bătrâni și pensionari.

Art. 2. — Pentru copiii din unitățile de învățământ și din unitățile de sănătate, darurile se acordă de către acestea, iar pentru cei din unitățile de asistență socială, precum și pentru asistații din căminele de bătrâni, de către Ministerul

Muncii și Protecției Sociale, prin direcțiile județene de muncă și protecție socială.

Art. 3. — Pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de acordarea darurilor se alocă, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, suma de 4.500 milioane lei, repartizată Ministerului Învățământului, Ministerului Sănătății și Ministerului Muncii și Protecției Sociale, potrivit anexei la prezenta hotărâre.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în bugetul de stat pe anul 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul învățământului,

Liviu Maior

Ministru de stat,

ministrul muncii și protecției sociale,

Dan Mircea Popescu

Ministrul sănătății,

Daniela Bartoș

Ministru de stat,

ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

București, 9 decembrie 1996.
Nr. 1.389.

ANEXĂ

REPARTIZAREA

**pe ordonatori principali de credite a fondurilor destinate procurării de cadouri
cu ocazia sărbătorilor de Crăciun și a Anului Nou**

— Ministerul Învățământului	— 3.145.000 mii lei
— Ministerul Sănătății	— 918.000 mii lei
— Ministerul Muncii și Protecției Sociale	— 437.000 mii lei.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui imobil
din municipiul Bucureşti în administrarea
Serviciului Român de Informaţii**

Guvernul României hotărăşte :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, fără plată, a imobilului identificat conform anexei*) la prezenta hotărâre, din patrimoniul Societăţii Comerciale „I.O.R.” — S.A. Bucureşti în proprietatea publică a statului şi în administrarea Serviciului Român de Informaţii.

Art. 2. — Capitalul social al Societăţii Comerciale „I.O.R.” — S.A. Bucureşti se va diminua cu valoarea de înregistrare a imobilului în cauză, fără a fi afectată cota deţinută de acţionarii privaţi.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părţile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

p. Serviciul Român de Informaţii,
general de brigadă **Lupu Vasile**

Ministru de stat,
ministrul finanţelor,
Florin Georgescu

Preşedintele
Fondului Proprietăţii de Stat,
Emil Dima

Bucureşti, 9 decembrie 1996.

Nr. 1.390.

*) Anexa se comunică persoanelor juridice interesate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, Bucureşti,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relaţii cu publicul şi agenţii economici, Bucureşti,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 şi 335.01.11/4028